

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Centrul Național Anticorupție al Republicii Moldova,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Lupăcescu Adrian împotriva Centrului Național Anticorupție al Republicii Moldova cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actelor administrative individuale favorabile,

împotriva deciziei din 13 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău

*(Dosarul nr. 3ra-1323/22
NR. PIGD2-20077630-01-3ra-27122022)*

Temeiurile recursului nu se încadrează în prevederile art.246 (în vigoare până la 1 septembrie 2023) Cod administrativ. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a deciziei contestate.

Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud. M. Gandrabur)
Curtea de Apel Chișinău, jud. G. Mîra, A. Bostan, G. Dașchevici

16 octombrie 2024

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de Centrul Național Anticorupție al Republicii Moldova,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Ion Malanciuc, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 09 iulie 2020, Lupăcescu Adrian a depus cerere de chemare în judecată, în procedura contenciosului administrativ, împotriva Centru Național Anticorupție cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actelor administrative individuale favorabile.

2. În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, este angajat al Centrului Național Anticorupție în funcție de ofițer de urmărire penală în baza ordinului nr.216 ps din 14 septembrie 2009, iar din 2009 până în prezent activează neîntrerupt la CNA.

3. La 10 iulie 2017, prin ordinul nr.204ps, a fost eliberat din funcția deținută anterior și numit în funcția de șef-interimar al Direcției nr.3 din cadrul Direcției generale urmărire penală, temporar, pe perioada detașării unui alt angajat al CNA (Grabovschi Andrei), pentru perioada 10 iulie 2017 - 10 ianuarie 2018.

4. Prin ordinul nr.327ps din 06 noiembrie 2017, a fost numit în funcție de șef al Direcției nr.3 din cadrul Direcției generale urmărire penală, temporar, pe perioada detașării unui angajat al CNA, pentru perioada 06 noiembrie 2017 - 22 mai 2022.

5. La 19 septembrie 2019, prin ordinul nr.248ps, a fost numit în funcție de ofițer superior de urmărire penală pentru cazuri excepționale al Direcției nr.3 din cadrul Direcției generale urmărire penală, fiindu-i stabilită, în conformitate cu funcția ocupată, clasa de salarizare 75, treapta de salarizare V, clasa de salarizare 80 corespunzătoare vechimii în muncă de 15 ani 11 luni 26 zile, la data de 19 septembrie 2019, coeficientul de salarizare 5,22, salariul de bază 10440 de lei.

6. La 01 decembrie 2018, a intrat în vigoare noua lege a salarizării, Legea nr.270 din 23 noiembrie 2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar, care are scopul asigurării unui sistem de salarizare a personalului din sectorul bugetar transparent, echitabil, atractiv, simplu de gestionat, capabil să reflecte și să remunereze performanța.

7. Potrivit art.27 alin.(1) din Legea nr.270/2018, în cazul în care pentru unii salariați din unitățile bugetare, salariul lunar calculat începând cu 01 decembrie 2018, pentru o funcție cu durata normală a timpului de muncă, este mai mic decât salariul mediu lunar calculat anterior intrării în vigoare a prezentei legi, acestora li se va plăti diferența de salariu.

8. Revenind la funcția de ofițer superior de urmărire penală pentru cazuri excepționale, i s-a calculat salariul conform prevederilor Legii nr 270/2018, fără, însă, să fie aplicate garanțiile prevăzute la art.27 din legea respectivă, în comparație cu alți angajați ai CNA, care au beneficiat de aceste garanții, salariile cărora nu au fost micșorate după intrarea în vigoare a Legii nr.270.

9. În prezent un angajat al CNA, care deține aceeași funcție (ofițer superior de urmărire penală PCE), grad special (locotenent-colonel), care are aceeași vechime în muncă (de peste 16 ani), este remunerat lunar cu un salariu de circa 16000 de lei, spre deosebire de salariul său de 14000 de lei, deși condițiile, calificarea, sarcinile și cerințele de muncă, sunt identice.

10. Prin cererea prealabilă (raport) din 21 mai 2020 adresată Centrului Național Anticorupție a solicitat recalcularea și achitarea salariului, începând cu 19 septembrie 2019, cu aplicarea garanțiilor prevăzute la art.27 din Legea nr.270/2018.

11. Prin răspunsul nr.14/3082 din 05 iunie 2020 a Centrului Național Anticorupție, cererea a fost respinsă, motivând că potrivit art.27 alin.(5) din Legea nr.270/2018 garanțiile prevăzute la alin.(1)-(3) se aplică pentru perioada de activitate în unitatea bugetară respectivă în aceeași funcție sau într-o funcție mai avansată. Garanția privind plata diferenței la salariu nu se aplică dacă după data intrării în vigoare a Legii privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar nr.270 din 23 noiembrie 2018, angajatul este transferat într-o funcție inferioară sau este transferat într-o altă autoritate/instituție, prevedere ce cad sub incidența cărora se află.

12. În cazul său, din funcția cu statut de conducere prin ordinul nr.248ps din 19 septembrie 2019 a fost numit în funcție cu statut de execuție – ofițer

superior de urmărire penală pentru cazuri excepționale al Direcției nr.3 din cadrul DGUP, ceea ce atestă că dânsul nu întrunește condițiile pentru a beneficia de dreptul la garanție privind plata diferenței de salariu.

13. Nefiind de acord cu răspunsul pârâtului, prin raportul din 15 iunie 2020 s-a adresat Centrului Național Anticorupție, prin care a solicitat informații: care ar fi salariul său în cazul activării în funcție de ofițer superior de urmărire penală PCE, inclusiv în perioada intrării în vigoare a Legii salarizării nr.270/2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar, fără a fi numit în funcție de șef Direcție interimar al Direcției nr.3 din cadrul Direcției generale urmărire penală, temporar, pe perioada detașării lui Grabovschi Andrei, de la 10 iulie 2017 – 10 ianuarie 2018 (ordinul nr.204ps din 10 iulie 2017) și în funcție de șef Direcție al Direcției nr.3 din cadrul Direcției generale urmărire penală, temporar, pe perioada detașării lui Grabovschi Andrei, de la 06 noiembrie 2017 – până la 22 mai 2022 (ordinul nr.327ps din 06 noiembrie 2017), precum și referitor care este la moment, salariul unui ofițer superior de urmărire penală PCE din cadrul DGUP, cu vechimea în muncă, grad militar, grad calificare, ș.a., similar cu al său, asupra căruia se aplică garanțiile prevăzute de Legea salarizării nr.270 din 23 noiembrie 2018.

14. Prin răspunsul nr.14/3565 din 29 iunie 2020 al Centrului Național Anticorupție, i s-a comunicat că salariul este calculat în condiții individuale pentru fiecare angajat în parte, în conformitate cu prevederile Legii nr.270/2018 și Hotărârii Guvernului nr.1231 din 12 decembrie 2018, și astfel, nu pot fi efectuate și prezentate calcule la salariu pentru exercitarea funcțiilor în circumstanțe eventuale.

15. Reclamantul considera că acțiunile CNA în baza Legii nr.270/2018 sunt discriminatorii în raport cu persoanele care au fost transferate într-o funcție echivalentă sau inferioară după intrarea în vigoare a Legii enunțate mai sus, comparativ cu angajații instituțiilor publice care activează în aceeași funcție, fără a fi transferați.

16. În rezultatul neaplicării de către CNA a garanțiilor prevăzute la alin.(1)-(3) al art.27 din Legea nr.270/2018, dânsul a fost remunerat cu un salariu mai mic pentru aceeași muncă și calificare, pe care o prestează în raport cu alți colegi angajați ai CNA.

17. Situația discriminatorie este contrară principiilor enunțate la art.1 alin.(2) din Legea nr.270/2018, care declară că aceasta are scopul asigurării unui sistem de salarizare a personalului din sectorul bugetar transparent, echitabil, atractiv, simplu de gestionat, capabil să reflecte și să remunereze performanța. Principiul echității nicidecum nu se conciliază cu discriminarea pe baza oricărui criteriu.

18. Mai mult ca atât, toate aceste prevederi legale și constituționale au fost analizate într-un mod pertinent în Hotărârea Curții Constituționale nr.24 din 10 septembrie 2013, pentru controlul constituționalității unor prevederi ale Anexei nr.2 la Legea nr.48 din 22 martie 2012 privind sistemul de salarizare a funcționarilor publici, în care s-a menționat că salarizarea diferită pentru exercitarea unor atribuții identice sau similare după complexitate între autorități poziționate pe aceeași scară în ierarhia instituțională a puterilor în stat, urmează a fi calificată ca un tratament discriminatoriu, or, tratarea unei persoane sau a unui grup de persoane într-o manieră mai puțin favorabilă decât tratarea altei persoane într-o situație comparabilă constituie discriminare.

19. În Hotărârea nr. 30 din 11 decembrie 2014 Curtea Constituțională a menționat, - ”51. în baza articolului 43 din Constituție, statul este obligat să asigure tuturor salariaților un salariu minim pe economie, astfel, salariul constituie un drept fundamental protejat.”

20. În speță, prin prevederile noi enunțate la alin. (1)-(3) al art. 27 din Legea nr.270/2018, în vigoare din 01 decembrie 2018, s-a micșorat salariul, adică s-a atentat nejustificat la dreptul său fundamental garantat de art. 43 din Constituție.

21. În Hotărârea nr.6 din 10 martie 2020 Curtea Constituțională a declarat neconstituționale unele prevederi ale art.5 și art.27 din Legea nr.270/2018, menționând că, „analiza coroborată a celor două teze ale art.27 alin.(5) din Legea privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar, îi permite Curții să observe că legislatorul divizează salariații bugetari în două categorii: salariați care la data intrării în vigoare a legii erau încadrați efectiv în muncă și salariați care aveau suspendate contractele individuale de muncă/raporturile de serviciu”.

22. Curtea a subliniat că, legislatorul creează prin dispozițiile contestate un dezechilibru al remunerării între aceste două categorii de

angajați...Dezavantajul constă în lipsirea celor din urmă de plata diferenței de salariu și de acordare a compensației, dacă până la suspendarea raporturilor de muncă sau dacă salariul constituia mai puțin de 2 000 lei.

23. Totodată, printre principiile sistemului unitar de salarizare a fost declarat și principiul nediscriminării, echității și coerenței, în sensul asigurării tratamentului egal și a remunerării egale pentru muncă de valoare egală (art. 3 alin. (1) lit. b) din aceeași lege). În realitate însă, contrar scopurilor și principiilor declarate de legislator, din dispoziția contestată rezultă un dezechilibru evident între salariații care îndeplinesc aceeași muncă...Curtea a constatat că prevederile art. 27 alin. (5) din Legea privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar restrâng nejustificat cercul de angajați cărora li se compensează diferența de salariu și instituie o evidentă discriminare între angajații bugetari în funcție de faptul dacă raporturile lor de muncă erau sau nu suspendate la data intrării în vigoare a legii.

24. Curtea a reținut că, dispozițiile contestate nu urmăresc nici unul din scopurile prevăzute de art. 54 alin. (2) din Constituție. Având în vedere această concluzie, Curtea a considerat că nu va trece la următoarea etapă a testului de proporționalitate, normele analizate fiind constituționale.

25. În opinia reclamantului prevederile Hotărârii nr.6 din 10 martie 2020 a Curții Constituționale sunt aplicabile litigiului dat.

26. În fața instanței de judecată Lupăcescu Adrian a solicitat admiterea acțiunii și anularea deciziei de refuz nr.14/3082 din 05 iunie 2020 cu privire la recalcularea și achitarea salariului cu aplicarea garanțiilor prevăzute de art.27 din Legea nr.270 din 23.11.2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil prin care să-i fie recalculat salariul ținând cont de garanțiile prevăzute de art.27 alin.(1) din Legea nr.270 din 23.11.2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar, începând cu 19 septembrie 2019, cu achitarea diferenței de salariu și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil prin care să-i fie stabilit salariul ținând cont de garanțiile prevăzute de art.27 alin.(1) din Legea nr.270 din 23.11.2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar, cu achitarea diferenței de salariu.

27. La 20 octombrie 2020, reprezentantul reclamantului Lupăcescu Adrian, avocatul Grosu Vladimir, a depus cerere în temeiul art.12¹ din Codul

de procedură civilă, solicitând ridicarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art.27 alin.(5) din Legea nr.270 din 23 noiembrie 2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar și ale punctelor 2¹ și 8 din Anexa nr.6 la Hotărârea Guvernului nr.1231 din 12 decembrie 2018 pentru punerea în aplicare a prevederilor Legii nr.270/2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar cu sesizarea Curții Constituționalele.

28. Prin încheierea din 21 octombrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani s-a admis cererea înaintată de reprezentantul reclamantului Lupăcescu Adrian, avocatul Grosu Vladimir privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a unor prevederilor legale și sesizată Curtea Constituțională cu privire la realizarea controlului constituționalității unor prevederi ale art.27 alin.(6) din legea nr.270 din 23 noiembrie 2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar – „garanțiile prevăzute la alin.(1)-(3) se aplică pentru perioada de activitate în unitatea bugetară respectivă, în aceeași funcție sau într-o funcție mai avansată” și ale 2¹ și pct.8 din Anexa nr.6 la Hotărârea Guvernului nr.1231 din 12 decembrie 2018 pentru punerea în aplicare a prevederilor Legii nr.270 din 23 noiembrie 2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar – „diferența de salariu se achită de către unitățile bugetare pentru această perioadă cu condiția că salariul își desfășoară activitatea în aceeași unitate bugetară, în aceeași funcție sau într-o funcție mai avansată”, „diferența de salariu și plata compensatorie se achită pentru perioada de activitate în unitatea bugetară respectivă în aceeași funcție sau într-o funcție mai avansată”, cu remiterea în adresa Curții Constituționale sesizarea respectivă.

29. Prin Hotărârea Curții Constituționale nr.16, dosarul nr.168g/2020 din 20 mai 2021, s-a admis parțial sesizarea privind excepția de neconstituționalitate ridicată de avocatul Grosu Vladimir în interesele lui Adrian Lupăcescu, reclamant în dosarul nr.3-1567/2020, pendinte la Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani. S-a declarat neconstituțional art.27 alin.(5) din legea nr.270 din 23 noiembrie 2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar și punctul 8 din Anexa nr.6 la Hotărârea Guvernului nr.1231 din 12 decembrie 2018, în partea ce ține de omisiunea includerii în categoria angajaților bugetari cărora li se achită diferența de salariu a angajaților bugetari care la data intrării în vigoare a Legii nr.270/2018 au asigurat interimatul unei funcții publice de conducere și au revenit la funcția exercitată anterior interimatului. Până la modificarea art.27 alin.(5) din Legea nr.270 din 23 noiembrie 2018 și a punctului 8 din Anexa

nr.6 la Hotărârea Guvernului nr.1231 din 12 decembrie 2018, angajaților bugetari care au activat neîntrerupt în aceeași unitate bugetară și care la data intrării în vigoare a Legii nr.270/2018 au asigurat interimatul unei funcții publice de conducere, la revenirea în funcția exercitată anterior interimatului, li se va achita diferența de salariu. S-a declarat inadmisibilă sesizarea în partea privind excepția de neconstituționalitate a punctului 2¹ din Anexa nr.6 la Hotărârea Guvernului nr.1231 din 12 decembrie 2018 pentru punerea în aplicare a prevederilor Legii nr.270/2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

30. Prin hotărârea din 13 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani s-a admis acțiunea depusă de Lupăcescu Adrian. S-a anulat răspunsul nr.14/3082 din 05 iunie 2020 emis de Centru Național Anticorupție. S-a obligat Centrul Național Anticorupție să emită act administrativ individual favorabil în temeiul căruia să-i stabilească și să-i recalculeze lui Lupăcescu Adrian, ținând cont de garanțiile prevăzute de art.27 alin.(1) din Legea nr.270 din 23.11.2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar, începând cu data de 19 septembrie 2019, cu achitarea diferenței de salariu. S-a încasat din contul Centrului Național Anticorupție în beneficiul lui Lupăcescu Adrian suma de 2000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, în rest, excedentul neîncasat fiind pasibil respingerii ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

31. La 19 iulie 2021, cu respectarea prevederilor art.232 din Codul administrativ, Centrul Național Anticorupție a depus apel împotriva hotărârii primei instanțe, iar la 22 octombrie 2021 a prezentat motivarea apelului, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârii din 13 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, cu emiterea unei decizii noi de respingere a acțiunii depuse de Lupăcescu Adrian (f.d.127-128, 133-139).

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

32. Prin decizia din 13 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul depus de Centrul Național Anticorupție și s-a menținut hotărârea din 13 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

33. Prima instanță și instanța de apel au motivat soluțiile de admitere a acțiunii prin faptul că, nu poate fi imputată reclamantului lipsa reglementării legale a modalității de efectuare a calculelor diferenței de salariu, astfel încât Centrului Național Anticorupție îi revine obligația de a întreprinde acțiuni în vederea asigurării respectării drepturilor angajaților în cadrul instituției bugetare, cum ar fi înaintarea demersurilor către Guvern/Parlament în vederea înlăturării lacunelor în legislație, prin ajustarea legislației în vigoare, ținând cont de Hotărârea Curții Constituționale nr.16 din 20.05.2021.

34. Mai mult ca atât, în pct. 3 al dispozitivului Hotărârii Curții Constituționale nr.16 din 20 mai 2021 se indică expres: „3. Până la modificarea articolului 27 alin. (5) din Legea nr. 270 din 23 noiembrie 2018 și a punctului 8 din Anexa nr. 6 la Hotărârea Guvernului nr. 1231 din 12 decembrie 2018, angajaților bugetari care au activat neîntrerupt în aceeași unitate bugetară și care la data intrării în vigoare a Legii nr. 270/2018 au asigurat interimatul unei funcții publice de conducere, la revenirea în funcția exercitată anterior interimatului, li se va achita diferența de salariu.” Iar, în pct. 30 al Hotărârii Curții Constituționale nr. 16 din 20 mai 2021 (Dosar nr. 168g/2020), este stabilit că reclamantul a exercitat o perioadă de timp interimatul funcției publice de conducere, fiind indicat expres: „30. Sub acest aspect, din materialele cauzei rezultă că persoana în interesele căreia a fost ridicată excepția de neconstituționalitate a activat neîntrerupt în aceeași instituție bugetară și o perioadă determinată a asigurat interimatul unei funcții publice de conducere. După expirarea interimatului, angajatul bugetar a revenit la funcția deținută anterior al cărei titular era. În acest caz, nu se întrunesc condițiile reglementate în punctul 2/1 din Anexa nr. 6 la Hotărârea Guvernului nr. 1231 din 12 decembrie 2018, deoarece contractul individual de muncă/raporturile de serviciu nu au fost suspendate, de asemenea, persoana nu a fost în situația în care nu a activat cu menținerea funcției și, prin urmare, ea nu a fost reîncadrată în serviciu. De asemenea, faptul că ordinele prin care s-a dispus modificarea raporturilor de serviciu prin asigurarea interimatului unei funcții publice de conducere, operează cu termenul de „numire” nu poate fi imputat angajatului bugetar și nu schimbă natura juridică a instituției interimatului (a se vedea §§ 8-10, 12 din hotărâre). [...]”

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

35. La 24 octombrie 2022, prin intermediul poștei electronice, Centrul Național Anticorupție a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, iar la 04 ianuarie 2023 a prezentat motivarea recursului, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei din 13 septembrie 2022 și hotărârii din 13 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, cu emiterea unei decizii noi de respingere a acțiunii depuse de Lupăcescu Adrian.

36. În motivarea recursului a indicat că, a invocat ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel, menționând că Curtea de Apel Chișinău a examinat superficial prezenta speță, apreciind arbitrar probele administrate, nu au fost dovedite circumstanțele considerate de instanța de apel ca fiind stabilite, au fost interpretate eronat normele de drept material, în special prevederile art.27 din Legea nr.270/2018 și ale Hotărârii Guvernului nr.1231/2018.

37. Salariul intimatului a fost stabilit în conformitate cu prevederile legale. Din data numirii în funcția inferioară lui Lupăcescu Adrian i-a fost achitat salariul lunar în condițiile specificate în Legea nr.270/2018 și Hotărârea Guvernului nr.1231 din 12 decembrie 2018.

38. Instanța de apel a obligat Centrul Național Anticorupție să emită un act administrativ individual favorabil intimatului, prin care să-i stabilească și să recalculeze salariul lui Lupăcescu Adrian cu achitarea garanțiilor prevăzute la art.27 alin.(1) din Legea nr.270/2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar, începând cu 19 septembrie 2019, cu achitarea diferenței de salariu, deși alin.(4) al art.27 din aceeași lege, cert statuează că, modul de calculare a salariului mediu lunar luat în calcul pentru stabilirea diferenței de salariu și a plăților compensatorii potrivit prezentului articol se stabilește de Guvern.

39. Iar, potrivit Hotărârii Guvernului nr.1231 din 12 decembrie 2018 pentru punerea în aplicare a prevederilor Legii nr.270/2018, în Anexa nr.6 la pct.3 este prevăzut că, pentru determinarea și plata diferenței de salariu: 1) se identifică salariul mediu lunar, calculat persoanei pentru lunile martie – noiembrie ale anului 2018, în ultima funcție deținută, proporțional timpului efectiv lucrat, din următoarele plăți salariale lunare/trimestriale, după caz: a) salariul tarifar/lunar/de funcție; b) sporuri și suplimente.

40. În viziunea recurentului intervine imposibilitatea de a calcula diferența de salariu, dat fiind faptul că intimatul activează în funcția de inspector, însă

urmează să primească salariul ca la funcția de șef de direcție. La caz, instanța și-a asumat rolul legiuitorului, stabilind necesitatea de a fi achitată diferența de salariu, însă nu sub ce formă.

41. La 05 ianuarie 2023, întru respectarea dreptului părților la un proces echitabil, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa lui Lupăcescu Adrian copia recursului (inițial și motivat) depus de Centrul Național Anticorupție, cu înștiințarea despre necesitatea prezentării referinței, cu toate acestea intimatul nu a reclamat corespondența de la oficiul poștal, drept consecință nefiind prezentată referință (f.d.198).

TERMENUL DE DECLARARE A RECURSULUI

42. Art. 245 din Codul administrativ (în vigoare până la 01 septembrie 2023) relevă că:

„Recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.”

43. Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 13 septembrie 2022, în ședință publică.

44. Materialele cauzei atestă că, copia dispozitivului deciziei instanței de apel a fost notificată la adresa electronică a Centrului Național Anticorupție la data de 30 septembrie 2022, fapt confirmat prin scrisoarea anexată la actele cauzei (f.d.176 verso-177).

45. Totodată, din actele cauzei rezultă că, decizia integrală a Curții de Apel Chișinău din 13 septembrie 2022 a fost notificată la poșta electronică a Centrului Național Anticorupție la 05 decembrie 2022 (f.d.178 verso).

46. În condițiile enunțate, instanța de recurs conchide că recursul a fost depus cu respectarea termenelor prevăzuți de art. 245 din Codul administrativ.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

30. Art. 244 alin. (1) din Codul administrativ (în vigoare până la 01 septembrie 2023) prevede următoarele:

„Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

31. Art. 246 alin. (1) și (2) Codul administrativ (în vigoare până la 01 septembrie 2023) prevede:

„(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere.

(2) Recursul se declară inadmisibil în special când:

a) decizia instanței de apel nu poate fi contestată cu recurs;

b) recursul este depus în mod repetat;

c) recursul este depus de o persoană neîmputernicită;

d) recursul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 245 alin. (1);

e) motivarea recursului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 245 alin. (2);

f) cererea de recurs nu corespunde cerințelor stabilite la art. 244 alin. (2), art. 233 alin. (1) și (2) și art. 234 alin. (2) și recurentul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de Curtea Supremă de Justiție.”

1. Prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 (în vigoare din 01 septembrie 2023), a fost modificat cadrul normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție, inclusiv Cartea a treia „Procedura contenciosului administrativ” din Codul administrativ, în special prevederile cu privire la temeiurile recursului. Totuși, art. XI alin. (3) din Legea menționată, prevede că recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului. Aceleași considerente de deduc și din interpretarea art. 195 din Codul administrativ în coroborare cu prevederile art. 3 alin. (3) din Codul de procedură civilă către stipulează că, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedură civilă, cu excepția art. 169-171. Legea procedurală civilă care impune obligații noi anulează sau reduce drepturile procedurale ale participanților la proces, limitează exercitarea unor drepturi ori stabilește sancțiuni procedurale noi sau suplimentare *nu are putere retroactivă*.

2. În consecință, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, la examinarea admisibilității recursului, va aplica prevederile Codului administrativ în redacția în vigoare la data declarării recursului

MOTIVAREA INSTANȚEI

3. În conformitate cu art. 246 alin. (1) din Codul administrativ (în redacția în vigoare la data declarării recursului), Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

4. Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

5. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

6. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

7. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ (în redacția în vigoare la data declarării recursului). În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

8. De asemenea, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.

9. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

10. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct.230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141,§39).

11. La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, §31, Seria A, nr.212-A).

12. În circumstanțele menționate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Centrul Național Anticorupție.

13. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 (în vigoare până la 1 septembrie 2023) din Codul administrativ

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Centrul Național Anticorupție.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Ion Malanciuc